

SEF THISSEN ONTMOET MARCEL VAN HOEF

Tekst: Sef Thissen, Fotografie: Focuss 22

In de overtuiging dat ik de enige ben die Roermond bezoekt zonder politieke gedachten, trotseer ik de kou en reis ik af. Ik heb een afspraak met Marcel van Hoef, een kunstenaar die zijn werk wil omschrijven als modern realisme en die immer zijn kunst toont in een zonovergoten belichting. Het kan dan ook geen toeval zijn dat de voorjaarszon direct even zijn gezicht laat zien.

In het dorpje Altweerterheide vlakbij Weert ziet Marcel in 1967 het levenslicht. Als enig kind groeit hij op in een katholiek gezin. Zijn vader was monteur van aluminium raam- en deurkozijnen en zijn moeder omschrijft hij als een zorgzame vrouw. Ondanks dat zijn ouders niet met kunst bezig waren, was Marcel als jongetje van drie jaar al veel aan het tekenen. Rond de leeftijd van twaalf jaar kwam hij wekelijks bij Johan Smeets om te tekenen. Deze veelzijdige ondernemer en projectontwikkelaar had de kunstacademie gevolgd. Marcel kreeg geen les van hem, maar werd wel uitgedaagd: "Hij zei dan tegen mij dat ik niet alleen maar alles mooier moest maken, maar dat ik beter moest worden. Lef

tonen en mijn mindere kanten uitdagen." Zonder dat hij het zich bewust was, begon het tekenen serieuzer te worden en was het niet meer zuiver een hobby. In zijn periode op de middelbare school werd duidelijk dat hij meer in zijn mars had dan de gemiddelde leerling tijdens de tekenles. Zijn decaan pikte dit goed op en adviseerde hem om na te denken over een kunstvakopleiding. Dit advies lag in dezelfde lijn als de visie van Johan Smeets. Ondanks dat zijn ouders het eng vonden, steunden ze hem bij het maken van de keuze, zo begon hij zich te realiseren dat het tekenen wel eens meer zou kunnen worden dan alleen een hobby. Hij deed toelating op de lerarenopleiding in Tilburg. Slechts

dertien leerlingen werden toegelaten tot de opleiding voor leraar tekenen en handvaardigheid. Marcel was één van deze dertien en zo verruilde hij al op zeventienjarige leeftijd het ouderlijk huis voor de studentenkamer in Tilburg.

KOESTEREN

Bij het afstuderen in Tilburg krijgt hij van zijn docent kunstgeschiede-

nis, kunsthistoricus en musicoloog Hans Koch, een bijzondere belofte. "Over een half jaar kom ik kijken wat je maakt", waren de woorden van deze man. Marcel moest in militaire dienst, zat hierdoor zes maanden lang de hele week in Ermelo in de bossen en ging in het weekend naar zijn vader en moeder om te kunnen werken. "Ik dacht ik moet toch schilderen want over een half jaar komt meneer Koch kijken, maar ik merkte ook dat ik een enorme behoefte tot werken voelde." Ook al is de herinnering aan deze tijd verre van geweldig, het was wel het fundament van zijn carrière. Het half jaar was voorbij en meneer Koch kwam de beloofde afspraak na. Hij liep het atelier binnen en na enige tijd zei hij: "Je groeit en dat is in deze situatie heel erg knap. Ik heb het nog nooit gedaan, maar jou ga ik helpen." Met een vereerd gevoel be kroop hem ook wel de gedachte van 'kan ik het wel'. Het moment dat je alleen aan je schildersezels staat, niemand die iets tegen je zegt, niemand die aanstuurt, geen werkbesprekingen. Direct vraag

Verandering is in ieders leven niet te voorkomen. Het is een ongeschreven wet dat niets hetzelfde blijft.

ik mij af of het niet heel erg eenzaam is? Marcel: "Zeker, maar die eenzaamheid moet je koesteren. Die heb je namelijk nodig om tot oprechte beelden te komen, beelden die echt uit jezelf komen." Zo besloot hij om drie jaar lang, na het afstuderen, niet te exposeren. Het geldt om te leven, verdiende hij middels lesgeven in de avonden. Hans Koch attendeerde de directeur van Het Centrum van Kunst en Vormgeving 'Zouavenlaan 77' in Tilburg op zijn werk. Er volgde een atelierbezoek en Marcel werd uitgenodigd voor een solotentoonstelling. Deze tentoonstelling kreeg goede kritieken en een verzamelaar kocht zelfs werk aan. "Dit was echt heel bijzonder. Ook een moment van besef, dat de grote passie jouw beroep mag worden."

REIZEN

In huis en zelfs in zijn atelier is hij heel precies. In zijn werk is het een perfectionist en toch hecht hij veel waarde aan intuïtie en vrijheid van handelen. Zo reist hij voor zijn inspiratie naar veel landen en steden in de wereld die onderhevig zijn aan verandering. De stad Berlijn was lange tijd een grote inspiratiebron, maar ook een land als China heeft hem een enorme voeding gegeven. Belangrijk voor Marcel is de infrastructuur en de inrichting van de publieke ruimte in steden. "Hieraan kun je namelijk zien hoe wij als mensen leven en denken, het toont de tijdgeest. We willen het lelijke niet tonen." Verbazingwekkend is het voor hem om te zien hoe we zwervers uit een centrum verbannen, bloempotten in lantaarnpalen hangen of bij een verbouwing alles afzetten met grote foto's van hoe het was of van het nieuwe te verrijzen gebouw. Dit zegt volgens hem alles over het feit dat de mens

Expositie zes Limburgse kunstenaars

In juni organiseert Marcel bij hem thuis een bijzondere expositie. De hele benedenverdieping van het woonhuis en zijn atelier op de Swalmerstraat 35 wordt ingericht als tentoonstellingsruimte. Er zullen schilderijen, beelden in hout, brons en ijzer en keramiek, fotografie en porseleinen objecten te zien zijn. Marcel: "Ik heb vijf bekende kunstenaars uit Limburg uitgenodigd om hun werk samen met mijn schilderijen te exposeren. Het betreft Bernard Visser, Miriam Severijns, Theo Derksen, Hein Severijns en Godelieve Geurts. Van ieder ken ik het werk al lang, het zijn kunstenaars die integere en authentieke beelden maken. Elk heeft een eigen, persoonlijke beeldtaal en ook de disciplines verschillen van elkaar, maar er is een

gemeenschappelijke factor. De liefde voor 'het ambachtelijke' speelt een belangrijke rol in het creatieproces en is mede beeldbepalend voor het eindresultaat. Vorig jaar heb ik dit concept voor het eerst uitgevoerd en het was een groot succes. De bijzondere ambiance van een professioneel opgezette expositie in een woonhuis en het atelier werkt geweldig!"

De expositie loopt van 2 tot en met 30 juni en is vrij toegankelijk. Openingstijden: zaterdag en zondag van 13.00 tot 17.00 uur en op afspraak.

Informatie: www.marcelvanhoef.nl

De alomtegenwoordige afbeeldingen leiden af van het hier en nu en leiden je gedachten naar een andere plek, een andere tijd.

een verlangen heeft naar vroeger, later of naar 'het andere'. De alomtegenwoordige afbeeldingen leiden af van het hier en nu en leiden je gedachten naar een andere plek, een andere tijd. Deze menselijke gedragingen fascineren Marcel enorm. Tijdens deze reizen, die hij alleen maakt, probeert hij met zo min mogelijk mensen te praten. "Als je niet praat dan staan je gedachten en je zintuigen meer open. Je ruikt meer, je hoort meer en je ziet meer." Zal dit de reden zijn waarom we bijna nooit genieten van de stad waarin we zelf wonen?

KLASSIEKE INVAL

Reeds op jonge leeftijd leert hij zijn huidige vriendin Anja kennen. Zij is kraamverzorgster en de sterke vrouw achter de kunstenaar. Op het moment dat Marcel zich dreigt te verliezen in het opportunisme van het vak, dan kan alleen zij hem weer keurig met twee voetjes op de grond zetten. Anja is ook degene die tijdens het creatieve proces in het atelier mag komen en 'er iets van mag vinden'. Niet dat hij wegloupt voor kritiek, maar hij krijgt het liever op het moment dat hij zelf heeft bepaald dat het doek klaar is. Het grootste geluk is zoon Jip, een creatief ventje van elf jaar. "Als hij met blokjes lego helemaal in zichzelf zit te spelen dan voel ik mij ultiem gelukkig." Dit gevoel krijgt Marcel ook als hij aan het werk is in zijn atelier onder een prachtige inval van daglicht met heerlijke klassieke muziek op de achtergrond. Zo kan hij genieten van hele kleine, maar voor hem zeer bijzondere, dingen. Als ik in zijn twinkende ogen kijk, zie ik een hele blijde man. Toch blijkt ook deze man een melancholische kant te hebben. Marcel: "Het besef van eindigheid draag ik altijd bij me, wellicht

dat daarom het thema tijd een centrale plek in mijn werk inneemt. Mijn werk is wel doordacht. Mensen vinden het mooi of vinden het niet mooi. Ik wil dat een schilderij je meteen pakt, maar daarna moet het wel aanzetten tot denken en uitnodigen om telkens weer te willen kijken. Een goed beeld raakt hoofd, hart en beklijft."

VERANDERING

In de ruimte waar we praten, hangt een monumentaal schilderij met als titel 'The Butterfly Effect'. In het tafereel heeft de vlinder een prominente rol, een metafoor voor de verandering. Verandering is in ieders leven niet te voorkomen. Het is een ongeschreven wet dat niets hetzelfde blijft. Marcel: "Leef zoveel mogelijk in het nu en ben je continu bewust dat alles eindig is." Zo koestert hij enorm wat er is, verwondert hij zich over de wereld, dat wij hier gewoon kunnen zijn en dat we dingen kunnen zien zoals ze zijn. Inmiddels kopen veel mensen zijn werk, willen galerieën hem vertegenwoordigen en blijft de vraag groeien. Met gepaste trots ziet hij het allemaal gebeuren. Zo kocht het Scheringa mu-

seum met enige regelmaat werk van hem aan. Deze collectie is inmiddels in handen van Dhr. Melchers die in de Achterhoek een nieuw museum aan het bouwen is. In 2012 won Marcel de Global Factories Arti Challenge op de kunstbeurs in Den Haag. Op invitatie van galeriehouder Rob Smeets gaat hij exposeren in Le Galleria dei Gerosolimitani in Perugia. Dit is de weg van het succes van een kunstenaar die van zijn werk kan leven.

Ik neem afscheid van een man die wil dat zijn werk de wereld in gaat, maar zelf is hij het gelukkigste bij Anja en Jip. Bij de deur vraag ik hem wat liefde voor hem betekent. "Liefde is geborgenheid, je moet zeker weten dat je er voor elkaar bent."

Sef Thissen: "Wat ik van hem leerde: durf zonder te praten intens naar de wereld te kijken." ■